

บรรณานุกรม

- ขนิษฐา เทวินทรภักดี. (2537). การดูแลบุคคลพิการหน่วยที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ขนิษฐา เทวินทรภักดี. (2539). การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทางสู่ความสำเร็จของผู้พิการ.
กรุงเทพฯ : มปท.
- เขมิกา พันธุ์วิไล. (2546). แนวโน้มการรับคนพิการเข้าทำงานในสถานประกอบการ
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา สารุพันธุ์. (2547). แนวทางการพัฒนาอาชีพอิสระของคนในชุมชน กรณีศึกษา
จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวิทย์. (2530). เทคนิคการวิจัยทางรัฐศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คนัย เทียนพุด. (2540). การบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่องการวางแผนอาชีพแลสืบทอด
ตำแหน่ง. กรุงเทพฯ : สถาบันการจัดการงานบุคคล.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2533). งานบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นิรมล เย็นสุข. (2539). กระบวนการเข้าสู่อาชีพของคนพิการในชุมชนเมือง.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. (2548). เกมสัพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- มูลนิธิบ้านสมานใจ. (2551). ทอฝัน..ปั้นน้ำใจ 2. เชียงใหม่ : แม็กซ์ปรินท์.
- โรงเรียนกาวิลละอนุกุล. (2544). เอกสารประกอบการอบรมเข้มครูสังกัดกรมสามัญที่รับ
เด็กพิการเข้าเรียนร่วมเพื่อรับวุฒิบัตร. เชียงใหม่.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 61ก (27 กันยายน 2550).
- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551.
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 28ก (5 กุมภาพันธ์ 2551).

- รวยพร ประสารศรี. (2535). การวิจัยเพื่อส่งเสริมอาชีพบุคคลปัญญาอ่อน มุลินธิช่วย
คนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญ
พระชนมายุครบ 60 พรรษา. มุลินธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์. 12 สิงหาคม 2535.
- รัตติกร แสงศร. (2531). การศึกษาฟื้นฟูเด็กพิการในชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณี โครงการฟื้นฟู
เด็กพิการในชุมชน อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณิภา ทันเที่ยง. (2550). แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ: กรณีศึกษา
ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา แม่ฟ้าหลวง บ้านห้วยวอก จังหวัดเชียงใหม่.
การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วารี ธีระวิจิตร. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา ตะเกาพงษ์. (2537). การสร้างโอกาสการมีงานทำของคนพิการ.
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิรากรณ์ ชัดสี. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งตนเองของคนพิการ ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). เด็กที่มีความจำเป็นพิเศษในโรงเรียนปกติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). แนวทางการจัดการเรียนร่วมใน
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2529). การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชาติ ศาครเสถียร. (2535). ผลงานวิจัยความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพของบุคคล
 ปัญญาอ่อน ประเภทควาน์ซินโดรม มุลินธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย
 ในพระบรมราชินูปถัมภ์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา.
 มุลินธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์.

12 สิงหาคม 2535

สุภัทราพร ตันอธิคม. (2546). การทอผ้าด้วยมือร่วมสมัยแบบซาโอริ. เชียงใหม่ :
 โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

อารยา จารุวณิช. (2541). Cerebral Palsy ในสุวรรณณี พันเจริญ, วิโรจน์ พงษ์พันธุ์เลิศ และ
 ทายาท ดีสุดจรีต (บรรณาธิการ). **Neurology for Pediatrics**. กรุงเทพฯ : ชัยเจริญ

Olson, D., Cioffi, A., Yovanoff, P. & Mank, D. (2001). **Employers' perceptions of
 Employees with mental retardation**. *Journal of Vocation Rehabilitation*,
 Vol 16(2), pp.125-133

Winer, J.J. (2000). **Quality of life and the work environment: The relationship
 between integration in the work environment and quality of life as perceived
 by individuals with mental retardation**. PhD. Dissertation, Yeshiva University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

สถานที่ วันที่..... เวลา.....น.

ตอน 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล อายุปี

ตำแหน่ง สถานภาพสมรส.....

การศึกษาประสบการณ์ในการทำงานในมูลนิธิบ้านสมานใจ.....ปี

ลักษณะทั่วไปที่พบเห็น

.....

.....

.....

.....

ตอน 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะอาชีพ

กิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพของศูนย์ฯ

.....

.....

.....

.....

ผู้รับผิดชอบและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตารางการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์ฯภายในหนึ่งสัปดาห์ และหรือหนึ่งเดือน

.....

.....

ระยะเวลาและเหตุผลในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม

.....

.....

.....

ขั้นตอนการพัฒนาทักษะอาชีพ (เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดขั้นตอน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กระบวนการผลิตของผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่าย
ผู้กำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์

.....

.....

.....

รูปแบบของผลิตภัณฑ์

.....

.....

.....

ผู้จัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

.....

.....

.....

ระยะเวลาในการจัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

.....

.....

ขั้นตอนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้รับผิดชอบในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....

ราคาและหลักในการจัดตั้งราคาของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

.....
.....
.....

สถานที่ และเหตุผลในการเลือกสถานที่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....

วิธีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....

รายได้หลังได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้รับผิดชอบเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย

.....
.....
.....

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนก่อนและหลังการหักค่าใช้จ่าย

.....
.....
.....

การแบ่งปันผลรายได้

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

.....
.....
.....

ผลิตภัณฑ์ (การผลิต การจัดทำ รูปแบบและการจำหน่าย)

.....
.....
.....

รายได้ (ค่าใช้จ่าย กำไร และการปันผล)

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้สัมภาษณ์และบันทึก

ภาคผนวก ข
บันทึกการสัมภาษณ์

ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์ รายที่ 1

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ ณ มุลินธิบ้านสมานใจ วันที่ 24 สิงหาคม 2554 เวลา 10.00-11.00 น. โดยผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นประธานกรรมการมุลินธิบ้านสมานใจ เพศชาย อายุ 75 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ และทำงานในมุลินธิบ้านสมานใจ ประมาณ 5 ปี

กิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพของมุลินธิบ้านสมานใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า มุลินธิบ้านสมานใจ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2548 โดยกลุ่มผู้ปกครอง ที่มีลูกเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญา โดยในระยะเริ่มแรกได้รับการสนับสนุนจากมิตรชาวญี่ปุ่นสอนให้ทอผ้าซาโอริ และออกแบบก็ทอผ้าที่เอื้อผู้พิการสามารถทอผ้าได้สะดวกง่ายขึ้น โดยเด็กๆจะใช้จินตนาการในการออกแบบลวดลายตามความรู้สึก

ผู้รับผิดชอบและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า แรกเริ่ม มีเจ้าหน้าที่จาก JICA มาสอนก่อน หลังจากที่ JICA ปิดตัวลง และเปิดเป็นมุลินธิฯ ก็จะมีเจ้าหน้าที่ของมุลินธิฯ เป็นคนคอยดูแลบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ โดยเจ้าหน้าที่หลัก จะเป็นคุณเด็ชว (นามสมมติ) และคุณพร (นามสมมติ) ส่วนบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ จะมีหน้าที่ทอผ้าของตนเอง

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตารางการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมุลินธิฯภายในหนึ่งสัปดาห์ และหรือหนึ่งเดือน

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า ตารางกิจกรรมจะจัดขึ้นแบบหลวมๆ โดยไม่ได้ระบุแน่ชัดว่าแต่ละวันต้องมีกิจกรรมอะไรบ้าง แต่จะแบ่งกว้างๆ ออกเป็นช่วงเช้า กับ ช่วงบ่าย โดยช่วงเช้าจะเป็นการทอผ้า และช่วงบ่ายจะเป็นกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สอนหนังสือ ร้องเพลง เดิน นอนหลับ เป็นต้น

ระยะเวลาและเหตุผลในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า เจ้าหน้าที่จะมาทำงานตอน 8 โมงเช้า และเลิกงานตอน 5 โมงเย็น ซึ่งเจ้าหน้าที่จะมาเตรียมอุปกรณ์การทอผ้าให้บุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ก่อน สำหรับบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ จะทยอยกันมาตั้งแต่ 8.30 น. จนถึง 9.30 น.

โดยช่วงเช้าที่จัดให้ทอผ้า เนื่องจากช่วงเช้านุคคลฯที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ส่วนใหญ่อารมณ์ดี และสดชื่นอยู่ อีกทั้งอากาศไม่ร้อน ทำให้ไม่วังด้วย โดยในช่วงบ่าย จะให้ทำกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อความบันเทิง และผ่อนคลาย มีการสอนหนังสือให้หัดเขียนหนังสือเองได้บ้าง การซ้อมเดินเพื่อความสนุกสนาน และเป็นการแสดงไว้ต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมชมมูลนิธิฯด้วย และกิจกรรมอื่น ๆ ที่อาจมีจากตัวเจ้าหน้าที่ หรืออาสาสมัครที่อาจมาร่วมจัดกิจกรรม

ขั้นตอนการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า การพัฒนาอาชีพของเรา เน้นการทอผ้า ที่เรียกว่า การทอผ้าชาโอริ โดยการทอผ้าแบบนี้ เป็นการทอ โดยที่ผู้ทอใช้จินตนาการและออกแบบลวดลาย รวมถึงการใช้สีด้วยเอง ทั้งนี้ เราได้รับการสนับสนุนความรู้และอุปกรณ์จากอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น โดยมูลนิธิฯเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ให้กับบุคคลฯที่รับการฝึกทักษะอาชีพ

ขั้นตอนการทอผ้า แบ่งเป็น 4 ช่วงหลัก คือ การเตรียม การทอ การเก็บ และ การนำไปใช้ โดยการเตรียมจะมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยดูแล ทั้งในเรื่องการกรอผ้าจากใหญ่ มาเป็นขนาดเล็กพอเหมาะในการทอ การเตรียมก็เพื่อให้บุคคลฯที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ทอเมื่ออุปกรณ์พร้อมแล้ว บุคคลฯที่รับการฝึกทักษะอาชีพ จะมีหน้าที่ทอตามจินตนาการของตนเอง ซึ่งไม่สามารถกำหนดได้ว่า ใช้เวลาเท่าใด ช่วงสุดท้ายเป็นช่วงการเก็บเมื่อทอผ้าเสร็จ โดยเจ้าหน้าที่ และช่วงสุดท้าย เป็นการนำผ้าทอไปประยุกต์ใช้หรือนำไปผลิตเป็นสินค้าของมูลนิธิ เพื่อจัดจำหน่ายต่อไป

กระบวนการผลิตให้อยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่าย

ผู้กำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า แรกเริ่มได้รับความช่วยเหลือจากอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ ภายหลังทางคณะกรรมการและผู้ปกครองได้ช่วยกันคิดด้วย

รูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รูปแบบที่ผลิตจะเป็นสินค้าที่น่าซื้อหาและสามารถทำจากผ้าทอของมูลนิธิฯได้ เช่น ประดับเสื้อยืด กระดุม จานรองแก้ว เป็นต้น

ผู้จัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวว่าโดยหลักแล้วจะมีเจ้าหน้าที่ คือ คุณพร และคุณเคียว เป็นผู้รับผิดชอบ

ระยะเวลาในการจัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รูปแบบผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดจะใช้เวลาไม่เท่ากัน แต่โดยมากใช้เวลาไม่นาน

ขั้นตอนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้รับผิดชอบในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่าสินค้าที่ขายภายในมูลนิธิฯ จะมีคุณพัชรา รับผิดชอบ แต่ถ้าเป็นการขายข้างนอก จะเป็นประธานฯ เป็นผู้รับผิดชอบ

ราคาและหลักในการจัดตั้งราคาของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า จะมีคณะกรรมการของมูลนิธิฯ และผู้ปกครองเป็นผู้คิดราคา โดยราคาที่ตั้งจะคำนวณจากต้นทุนของสินค้าแต่ละตัว และโดยมากเป้าหมายเราจะเป็นชาวต่างชาติ ราคาที่ตั้งไว้ บางครั้งในสายตาของคนท้องถิ่นจะค่อนข้างแพง แต่เมื่อเรากำหนดแล้ว ถ้าไรที่ได้จากสินค้าบางตัวก็ไม่เยอะ เช่น เสื้อ เนื่องจากต้นทุนสูง เสื้อเราต้องสั่งเป็นตัว และจ้างคนเย็บแบบตัดอีก

สถานที่ และเหตุผลในการเลือกสถานที่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ช่องทางหลัก จะเป็นที่มูลนิธิฯเอง เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และสามารถจำหน่ายให้กับผู้มาเยี่ยมชม ได้สะดวก ส่วนช่องทางอื่นๆ จะเป็นการออกบู๊ทนอกสถานที่ โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เช่น เมืองทองธานี ตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัด หรือ ทางหน่วยงานราชการที่เชิญมา ส่วนอีกทางคือการฝากขาย ซึ่งผลที่ได้ไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากสินค้าขายได้ไม่ดี และต้องแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้กับร้านค้าด้วย

วิธีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ร้านค้าที่อยู่ในมูลนิธิมีการจัดเรียงสินค้าเป็นหมวดหมู่ขายตามราคาที่ตั้งไว้ โดยเจ้าหน้าที่จะขายสินค้าตามราคา แล้วบันทึกประจำวัน ในส่วนการออกขายนอกสถานที่ จะมีผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ขายสินค้าตามราคาที่ตั้งไว้ โดยราคาที่ยขายจะเป็นราคามาตรฐาน ส่วนมากจะไม่มีส่วนลด เพราะเท่าที่แจ้งให้ทราบว่าต้นทุนสินค้าสูงขึ้นด้วย

รายได้หลังได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้รับผิดชอบเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ทางมูลนิธิ มีเหรียญคือ คุณดำดวน เบน เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับรายได้รายจ่ายประจำของมูลนิธิ และมีเจ้าหน้าที่คือคุณเดี่ยว เป็นผู้ดูแลรายละเอียดประจำวัน เช่น การซื้อขายประจำวัน การบันทึกรายรับจ่ายประจำวัน เป็นต้น

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนก่อนและหลังการหักค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ทางมูลนิธิ มีรายจ่ายค่อนข้างมาก โดยเป็นค่าใช้จ่ายในมูลนิธิ เช่น น้ำ ไฟ ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ สวัสดิการ ประกันสังคม ค่าอุปกรณ์ในการทอผ้า เช่น ด้าย เป็นต้น ในแต่ละเดือนมีค่าใช้จ่ายประมาณ 40,000-50,000 บาท ส่วนรายได้จากการทอผ้า เป็นรายได้ที่ไม่ค่อยแน่นอน บางเดือนมาก บางเดือนน้อย ถือว่ายังไม่สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้ นอกจากนี้ มีรายได้บางส่วนจากการบริจาค ทั้งจากภายใน อาทิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และภายนอก อาทิ ประเทศญี่ปุ่น สวีเดน สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ซึ่งรวมแล้วพอจะหักลบกับค่าใช้จ่ายได้

การแบ่งปันผลรายได้

ทางมูลนิธิ แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ เจ้าหน้าที่กับบุคคลที่รับการฝึกทักษะอาชีพ โดยที่เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิ จะได้รับเงินค่าจ้างวันละ 200 บาท และมีสวัสดิการคือ อาหารกลางวันและประกันสังคม โดยทางมูลนิธิจ่ายให้เต็ม 100 เปอร์เซ็นต์ โดยไม่หักจากเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ สำหรับบุคคลที่รับการฝึกทักษะอาชีพ เราจะจัดสรรหรือแบ่งรายได้ตามผ้าที่ทอเป็นรายเดือน ซึ่งแต่ละคนจะได้ไม่เท่ากัน

ปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รูปแบบกิจกรรมทอผ้าซาโอริ ณ ตอนนี้อยู่ในระดับดี ซึ่งเราสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ได้ ถ้ามีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน และน่าจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชน และเครือข่ายบุคคลที่มีความต้องการพิเศษอื่น ๆ เป็นอย่างมาก

ผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ตอนนี้ ผลิตภัณฑ์ที่มีค่อนข้างหลากหลาย แต่ทางมูลนิธิฯ ก็จะพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าเรื่อยๆ

รายได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รายได้ยังถือว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ซึ่งสิ่งที่เราขาดตอนนี้ คือ การตลาด และการประชาสัมพันธ์ให้คนรู้จัก ถ้าหากได้รับความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เข้ามาศึกษาดูงาน สินค้าก็จะจำหน่ายได้มากขึ้น หรือมีช่องทางการตลาดให้กับสินค้าเฉพาะกลุ่มก็จะทำให้มูลนิธิฯอยู่รอดได้ต่อไป

ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์ รายที่ 2

สัมภาษณ์ ณ มูลนิธิบ้านสมานใจ วันที่ 23 สิงหาคม 2554 เวลา 13.30-14.15 น.
ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นางสาวเด็ชว (นามสมมติ) เพศหญิง อายุ 28 ปี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ดูแลเด็ก การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส. มีประสบการณ์ในการทำงาน ในมูลนิธิบ้านสมานใจ 5 ปี

กิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพของมูลนิธิฯ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า กิจกรรมหลัก คือ การทอผ้าซาโอริ ซึ่งเป็นผ้าที่เมื่อทอเสร็จแล้วจะนำไปประดิษฐ์เป็นสินค้าของมูลนิธิฯและขายเพื่อก่อให้เกิดรายได้ต่อไป

ผู้รับผิดชอบและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ไม่มีผู้รับผิดชอบหลัก โดยส่วนมากจะช่วยกันดูแล ใครว่างก็ช่วย แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ จะดูแลเกี่ยวกับ การจัดเตรียมอุปกรณ์การทอผ้าให้เด็ก การขึ้นฟืมของ

ก็ทอผ้า ดูแลด้านกิจกรรมที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ การขายของรายวัน จดรายรับจ่ายรายวัน เพื่อส่งให้คุณแม่ลำควน ซึ่งเป็นเหรียญกษาปณ์ของมูลนิธิ นอกจากนี้ มีหน้าที่ช่วยในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สันทนาการ หรือการซื้อของต่างๆ ในบางช่วง เป็นต้น นอกจากนี้ มีคุณพร (นามสมมติ) เจ้าหน้าที่มูลนิธิอีกคน ที่ดูแลด้านการผลิต การตัดเย็บผ้า เป็นต้น

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตารางการจัดกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิภายในหนึ่งสัปดาห์ และหรือหนึ่งเดือน ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า มูลนิธิ ไม่มีตารางกำหนดตายตัว ว่าจะต้องทำกิจกรรมอะไรบ้างในหนึ่งวัน แต่โดยภาพรวม จะแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า ทอผ้าซาโอริ ช่วงบ่าย ทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สอนหนังสือภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ออกกำลังกาย ซ้อมเต๋น พักผ่อน เป็นต้น

ระยะเวลาและเหตุผลในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า โดยปกติ เจ้าหน้าที่จะเข้างานตอน 8.30 น. และเลิกงานตอน 17.00 น. ทำงานตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ หยุดวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในส่วนของบุคคลฯ ที่มาฝึกทักษะอาชีพ จะมาตอน 8.30 น. และพักทานอาหารกลางวันตอน 11.30 น. และกลับบ้านตอน 15.00 น. มาวันอังคารถึงวันศุกร์ และหยุดวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันจันทร์ โดยระยะเวลา ในแต่ละกิจกรรม ไม่สามารถระบุได้แน่ชัด ขึ้นอยู่กับตัวของบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ บางทีถ้าสนุก ก็จะใช้เวลานาน หรือบางทีถ้าบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ เบื่อหรือไม่อยากทำ ก็จะไม่ค่อยใส่ใจ

ขั้นตอนการพัฒนาทักษะอาชีพ (เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดขั้นตอน)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้สอนวิธีการทอผ้าซาโอริ โดยเริ่มแรกเป็นอาสาสมัครชาวญี่ปุ่นมาสอน หลังจากนั้น จะสอนต่อกันมาอีกที มีเจ้าหน้าที่กรอได้ จากด้ายใหญ่มาเป็นด้ายเล็กเหมาะสำหรับการนำไปทอได้พอดี และมีเจ้าหน้าที่เตรียมก็ทอผ้าให้ทุกวัน โดยส่วนมากจะเป็นผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้เตรียม

เมื่อก็ทอผ้าพร้อมแล้ว เด็กจะเป็นผู้ดำเนินการทอ โดยแบบ ลายและสีที่ใช้ จะมาจากความคิดและจินตนาการของผู้ทอเอง ซึ่งระยะเวลาของการทอขึ้นอยู่กับผู้ทอ เช่น ความชำนาญ อารมณ์ เป็นต้น

เมื่อผู้ทอ ทอผ้าเสร็จแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ จะเป็นผู้นำผ้าออกไปจัดเก็บและเตรียมไว้สำหรับการแปรรูปผลิตให้อยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่ายต่อไป ซึ่งตอนนี้ผ้าที่มีอยู่ มีปริมาณค่อนข้างเยอะเหมือนกัน

กระบวนการผลิตให้อยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่าย

ผู้กำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า เดิมทีจะเป็นอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น มาสอนทำ แล้วทางเจ้าหน้าที่ก็นำมาสอนต่อกันเรื่อยมา และมีการผลิตสินค้าแบบใหม่ๆ ปีละ 2 ชนิด ซึ่งทางคณะกรรมการผู้ปกครองจะเป็นผู้คิด โดยสินค้าที่จะผลิตในแต่ละเดือนเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ตรวจนับจากสินค้าที่มีปริมาณเหลืออยู่ โดยตรวจนับอาทิตย์ละครั้ง ถ้าพบว่าสินค้าใดมีปริมาณเหลืออยู่ ก็จะผลิตเพิ่ม ในส่วนของเสื้อ จะทำเป็นประจำ วันละ 4-5 ตัว

รูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ในช่วงแรก สินค้า มีไม่มาก คือ เสื้อ การ์ด และผ้าพันคอ ภายหลังประมาณช่วงปี 2553 ได้เริ่มผลิตสินค้าตัวอื่น ๆ เช่น กระเป๋าผ้าลด โลกร้อน กีบติดผม เป็นต้น

ผู้จัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า คุณพร จะเป็นผู้ดูแลหลัก ซึ่งจะเป็นคนตัด เย็บตามแบบ ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ จะช่วยในสินค้าบางชนิด เช่น กีบ กระดุม เป็นต้น

ระยะเวลาในการจัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า โดยเฉลี่ย บุคคลๆ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ จะทอผ้า ได้ 10-15 ผืนต่อเดือน และนำไปผลิตเป็นสินค้าต่าง ๆ 5-8 ผืนต่อเดือน ซึ่งผ้าบางผืนที่คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน คือ ไม่สวย ไม่แน่น ไม่เรียบร้อย ก็จะไม่ได้นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ โดยระยะเวลาไม่นานอน แต่คิด โดยเฉลี่ย ได้ดังนี้ เสื้อโปโล ใช้เวลาประมาณ 1-2 วันต่อตัว สามารถนำจำหน่ายได้เลย ผ้าพันคอยาวประมาณ 1 เมตร ใช้เวลาประมาณ 1 วันต่อผืน ส่วนสินค้าอื่น ๆ ที่ทำมาจากเศษผ้า เช่น การ์ด กระดุม กีบ ใช้เวลาไม่นาน

ขั้นตอนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้รับผิดชอบในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า การขายสินค้าในมูลนิธิฯ ผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นผู้ดูแลหลัก

ในการรับ บันทึกข้อมูลประจำวัน ในกรณีที่มีการออกร้านค้าภายนอก เช่น ตามโรงเรียนต่าง ๆ โรงเรียนกาวิละอนุกุล โรงเรียนศรีสังวาลย์ หรือเมืองทองธานี เป็นต้น จะมีเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง ที่ไปออกงานนั้นดูแล

ราคาและหลักในการจัดตั้งราคาของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ผู้ปกครองจะประชุมและทำการตั้งราคาขาย โดยราคาที่ขายจะพิจารณาจากต้นทุนของสินค้า เช่น เสื้อ ซึ่งผ้าทอยาว 6 เมตร จะนำไปประกอบเสื้อได้ประมาณ 20 ตัว แต่จะมีค่าจ้างเย็บเป็นลาย จากคนภายนอกอีก ทำให้ต้นทุนสูง ส่วนสินค้าอื่น ๆ บางตัวมีราคาไม่แพง เช่น กีบ หรือการ์ด ซึ่งผลิตจากเศษผ้า โดยมากผู้ซื้อส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างชาติ และรับได้กับราคา แต่สำหรับคนในพื้นที่ยังถือว่าแพงเกินไป

สถานที่ และเหตุผลในการเลือกสถานที่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

สถานที่ขายหลักจะอยู่ในมูลนิธิฯ มีการแบ่งสินค้าไว้ จัดเรียงอย่างเป็นระเบียบ ที่ใช้มูลนิธิฯเป็นสถานที่ขาย เนื่องจาก ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานที่ นอกจากนี้ เวลาที่มีผู้มาเยี่ยมชมมูลนิธิฯ จะสามารถชมผลงานบุคคลฯที่รับการฝึกทักษะอาชีพ และเลือกซื้อสินค้าได้ง่าย และสะดวก นอกจากนี้ ยังมีการออกงานด้านนอกบ้าง ถ้าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการออกงาน

วิธีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า จัดจำหน่ายสินค้าตามราคาที่กำหนด ดังนี้

กระเป๋าหนังผู้หญิง 1,000-1,500 บาท แล้วแต่แบบ

นาฬิกาตั้งโต๊ะ 600-800 บาท แล้วแต่แบบ

เสื้อโปโล 350-450 บาท แล้วแต่ขนาด

เสื้อทีเชิ้ต 350-450 บาท แล้วแต่ขนาด

ผ้าพันคอ 300-400 บาท แล้วแต่ขนาด

กระเป๋าผ้าลดโลกร้อน 100-150 บาท แล้วแต่ขนาด

การ์ด 40 บาทต่อใบ

ที่รองแก้วน้ำ 25 ต่ออัน
 กีบติดผม 20 บาทต่อคู่
 แหวน 20 บาทต่อวง

รายได้หลังได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้รับผิดชอบเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ค่าใช้จ่ายภายในมูลนิธิฯ คุณลำควน เบน จะเป็นผู้ดูแล โดยผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายรายวัน ทำการบันทึกและสรุปส่งให้คุณลำควน

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนก่อนและหลังการหักค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า มูลนิธิฯ มีรายได้จากการขายไม้แน่นอน โดยกำหนดเป้าไว้ 20,000 บาทต่อเดือน แต่โดยมากจะขายได้ไม่ถึงเป้า มากที่สุดก็เกือบถึง ในส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งมีรายได้จากมูลนิธิฯ วันละ 200 บาท และค่าใช้จ่าย คือ ค่าเช่าห้องพัก เดือนละ 1,300 บาท ค่ารถเดินทางประมาณเดือนละ 800 บาท ค่าอาหารเดือนละ 1,000 บาท ค่าเลี้ยงดูบุตร เดือนละ 900 บาท

การแบ่งปันผลรายได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ในส่วนของเจ้าหน้าที่ จะได้รับค่าจ้างรายวันโดยไม่เกี่ยวกับการขายสินค้า และมีสวัสดิการด้านอาหารกลางวัน และประกันสังคมให้ สำหรับบุคคลฯ ที่เข้ารับการฝึกทักษะอาชีพ จะได้รับเงินเป็นรายเดือนเช่นกัน แต่จะคิดตามผ้าที่ทอ ซึ่งผ้าที่ทอได้ จะมีการตรวจคุณภาพ และคำนวณจากน้ำหนัก ปกติจะได้ฝืนละ 200-300 บาท ในส่วนของบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ จะมีรายได้เฉลี่ยรวมทั้งหมด ประมาณ 2,000-3,000 บาท ซึ่งแต่ละคนจะได้อาจไม่เท่ากัน

ปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า การทอผ้าซาโอริ ตอนนี้ คุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้แล้ว บุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาในการทอเท่าไรนัก ส่วนมาก จะเป็นเรื่องของคุณภาพ ที่บางคนยังทอไม่แน่นหรือบางไป ซึ่งอาจนำไปทำเป็นสินค้าได้ไม่หลากหลาย

ผลิตภัณฑ์ (การผลิต การจัดทำ รูปแบบและการจำหน่าย)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า สินค้าที่มีตอนนี้ก็เป็นสินค้าที่ขายได้ และยังมีการพัฒนาเพิ่มสินค้าใหม่ทุกปี แต่ปัญหาหลักจะอยู่ที่การจำหน่ายสินค้ามากกว่า เนื่องจากจุดขายหลักคือที่มูลนิธิฯ ต้องคอยคนเดินเข้ามา ซึ่งส่วนมากเป็นชาวต่างชาติ แต่ถ้าออกไปข้างนอก ต้องรู้ว่าผู้ซื้อเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่ ถ้าไม่เสียค่าใช้จ่ายก็จะสามารถออกไปจำหน่ายสินค้าได้

รายได้ (ค่าใช้จ่าย กำไร และการปันผล)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รายได้ของเจ้าหน้าที่ ยังไม่ค่อยพอ ต้องหารายได้เสริมทางอื่นด้วย คุณพัชราหรือผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ทำงานเสริม คือการเพ้นท์ผ้าบาติก ไปด้วย เนื่องจากยังมีรายจ่ายค่อนข้างเยอะ

ในส่วนของบุคคลที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ส่วนมากคนเหล่านี้จะไม่ค่อยสนใจจำนวนเงิน แต่จะตั้งใจที่ได้เซ็นชื่อรับเงินมากกว่า

ในส่วนของมูลนิธิฯ คิดว่ายังไม่เพียงพอ เพราะค่าใช้จ่ายมาก น่าจะมีลูกค้า คนมาเยี่ยมมูลนิธิฯ หรือแหล่งขายมากขึ้น

ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์ รายที่ 3

สัมภาษณ์ ณ มูลนิธิบ้านสมานใจ วันที่ 23 สิงหาคม 2554 เวลา 10.30-11.00 น.
ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นางสาวพร (นามสมมติ) เพศหญิง อายุ 37 ปี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่มูลนิธิ การศึกษาระดับประถมศึกษา 4 ทำงานในมูลนิธิบ้านสมานใจประมาณ 2 ปี

กิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพของศูนย์ฯ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า มูลนิธิบ้านสมานใจสอนให้ทอผ้าซาโอริ แล้วนำผ้าที่ทอได้ไปประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์

ผู้รับผิดชอบและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ไม่ได้มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ แต่จะช่วยกันทำ โดยหน้าที่หลักของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ เย็บผ้า ตัดผ้า เพื่อนำไปประกอบเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ ส่วนนางสาวเดี่ยว จะมีหน้าที่ดูแลด้านคอมพิวเตอร์ การทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น นำเกมส์ นอกจากนี้ยังมีคุณใหม่จะรับผ้าไปเย็บที่บ้านด้วย

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตารางการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมูลนิธิภายในหนึ่งสัปดาห์ และหรือหนึ่งเดือน
 ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ทางมูลนิธิฯ ไม่มีตารางกิจกรรม แต่ปกติ ช่วงเช้าจะเป็นการทอ
 ผ้า ช่วงบ่ายจะเป็นกิจกรรมอื่น ๆ เช่น เดิน สอนหนังสือ เป็นต้น

ระยะเวลาและเหตุผลในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ปกติ เด็กที่มาฝึกอาชีพ จะมาประมาณ 9 โมงเช้า
 และเลิกทอผ้าเที่ยงตอน 11.30 น. และกลับบ้านตอน 15.00 น. ส่วนเจ้าหน้าที่จะเข้างาน
 ตอน 8.30 น. เลิกงานตอน 17.00 น. สำหรับกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่จัด ขึ้นอยู่กับผู้สอน
 ซึ่งส่วนมากเป็นเจ้าหน้าที่ เช่น คุณเด็ว บุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ หรือ อาสาสมัคร
 ในช่วงนั้น เวลาที่จัดขึ้นอยู่กับตัวบุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ ณ ขณะนั้นด้วย

ขั้นตอนการพัฒนาทักษะอาชีพ (เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดขั้นตอน)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ โดยการทอผ้าซาโอริ เดิมจะมีชาวญี่ปุ่น
 มาสอนก่อน แล้วหลังจากนั้นจะเป็นการสอนต่อกันเป็นรุ่นๆ ชั้นแรก จะมีเจ้าหน้าที่คอยขึ้นฟืม
 หรือเตรียมก็ทอผ้าให้บุคคลฯ ที่รับการฝึกทักษะอาชีพ โดยส่วนใหญ่จะเป็นนางสาวเด็ว
 เนื่องจากคล่องตัวกว่าผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อเตรียมอุปกรณ์เสร็จแล้ว เด็กที่มาฝึกจะเป็นผู้ทอเอง
 และเมื่อทอเสร็จ ซึ่งมีกระเบรระยะเวลาที่แน่นอน ไม่ได้ เจ้าหน้าที่โดยมากเป็นนางสาวเด็ว
 จะทำหน้าที่ถอดผ้าที่ทอ นำไปจัดเก็บ

กระบวนการผลิตให้อยู่ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่าย

ผู้กำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า คุณคาซุมิ ชาวญี่ปุ่น เป็นคนออกแบบไว้ก่อน แล้วจะส่งแบบมา
 ให้ หลังจากนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นผู้นำมาตัดเย็บ หรือจัดทำในบางผลิตภัณฑ์

รูปแบบของผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า เสื้อโปโล เสื้อคอกลม กระเป๋าโลกร้อน กระเป๋าใส่มือถือ
 ที่รองแก้ว กิ๊บติดผม กระดุม การ์ด ผ้าพันคอ ผ้ารองจาน นาฬิกาตั้งโต๊ะ

ผู้จัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ จะทำแบบติดเสื้อโปโล การ์ด ที่รองแก้ว
นางสาวเคี้ยว ทำของจำพวกกระดุม ก็บคิดผม ส่วนเสื้อ จะจ้างคนข้างนอกเย็บลายเข้ากับตัวเสื้อ
ราคาจ้างทำ 40 บาทต่อตัว

ระยะเวลาในการจัดทำผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า เสื้อ ใช้เวลาประมาณ 30-45 นาทีต่อตัว ส่วนการ์ด ใช้เวลา
ประมาณ 10-15 นาทีต่อใบ

ขั้นตอนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้รับผิดชอบในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า สินค้าที่ขายภายในมูลนิธิฯ จะมีคุณเคี้ยว รับผิดชอบ แต่ถ้าเป็น
การขายข้างนอก จะเป็นคุณพ่อ (ประธานมูลนิธิฯ) เป็นผู้รับผิดชอบ

ราคาและหลักในการจัดตั้งราคาของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า คณะกรรมการของมูลนิธิฯ และผู้ปกครองเป็นผู้คิดราคา
สถานที่ และเหตุผลในการเลือกสถานที่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า โดยหลักจะขายที่มูลนิธิฯ และมีออกไปขายข้างนอก ตามงาน
ต่างๆ ที่ได้รับเชิญ เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล งานเมืองทองธานี เป็นต้น โดยมากจะไม่ต้อง
เสียค่าเช่า

วิธีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ขายตามราคาที่ตั้งไว้

รายได้หลังได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้รับผิดชอบเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า คุณแม่ลำดวน (เหรียญก ของมูลนิธิฯ)

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนก่อนและหลังการหักค่าใช้จ่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ไม่แน่นอน แล้วแต่ช่วงเวลา คล้ายกับการท่องเที่ยว มีช่วงที่ขายดีกับช่วงขายไม่ดี บางวันถ้ามีคนมาศึกษาดูงาน สามารถขายได้ถึง 8,000 บาท แต่บางวันก็ขายไม่ได้ก็มี

การแบ่งปันผลรายได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า สำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ จะได้รับเป็นรายวัน เดิมที่ได้วันละ 150 บาท แต่ภายหลังปรับเพิ่มเป็น 200 บาทต่อวัน ถ้าวันไหนที่ขาดก็ไม่ได้ ค่าตอบแทน นอกจากนี้ มีสวัสดิการสำหรับเจ้าหน้าที่ คือ อาหารกลางวัน และ ประกันสังคม ส่วนบุคคลที่มาฝึกทักษะอาชีพ จะได้ตามจำนวนผ้า โดยคิดจากคุณภาพ น้ำหนักของผ้า แล้วจ่ายเป็นรายเดือน

ปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า การทอผ้าซาโอริที่ทำอยู่ ตอนนี้ถือว่าใช้ได้แล้ว

ผลิตภัณฑ์ (การผลิต การจัดทำ รูปแบบและการจำหน่าย)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีตอนนี้ ก็มีเยอะและหลากหลาย ขายได้ แต่ขาดตรงการตลาด การประชาสัมพันธ์ หาแหล่งขายมากกว่า

รายได้ (ค่าใช้จ่าย กำไร และการปันผล)

ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า รายได้ส่วนตัวไม่ค่อยพอ ซึ่งต้องรับผิดชอบค่าหอพักเดือนละ 1,300 บาท ค่ากินอยู่ และต้องส่งกลับทางบ้าน เดือนละ 500-1,000 บาท และถ้าวันไหนที่ไม่มาทำงานก็จะขาดรายได้ สำหรับ รายได้ของบริษัท ผู้ให้สัมภาษณ์ ระบุว่า ยังไม่แน่นอน บางวันดี บางวันไม่ดี ถ้ามีคนมาเยี่ยมชมดูงานมาก ก็น่าจะมีรายได้มากขึ้น

ภาคผนวก ค
รูปภาพ

รูปที่ 1 กี่ทอผ้าซาโอริ

รูปที่ 2 บรรยากาศขณะทอผ้าซาโอริของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ
ที่เข้ารับการฝึกทักษะมูลนิธิบ้านสมานใจ

รูปที่ 3 การเดินเข้าจังหวะซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมช่วงบ่ายของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ารับการฝึกทักษะมูลนิธิต่างบ้านสมานใจ

รูปที่ 4 การสอนหนังสือโดยอาสาสมัครซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมช่วงบ่ายของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ารับการฝึกทักษะมูลนิธิต่างบ้านสมานใจ

รูปที่ 5 ร้านค้าที่จัดไว้ภายในมูลนิธิบ้านสมานใจ

รูปที่ 6 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้า

รูปที่ 7 ผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอ

รูปที่ 8 ผลิตภัณฑ์กิ๊บติดผม

รูปที่ 9 ผลิตภัณฑ์ที่รองแก้วน้ำ

รูปที่ 10 ผลิตภัณฑ์เสื้อประดับลายผ้าซาโอริ

รูปที่ 11 ผลิตภัณฑ์การ์ด

รูปที่ 12 ผลิตภัณฑ์นาฬิกาตั้งโต๊ะ

รูปที่ 13 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าหนังประดับด้วยผ้าซาโอริ

รูปที่ 14 ผู้ศึกษาขณะทำการเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ สำนักวิชาการศึกษา สายวิชาการศึกษาพิเศษ โทร. ๔๒๒๒
 ที่ ศธ ๖๓๙๓(๑๔)๑๑/๔๖๗ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพงษ์ ศิวารมย์

ด้วย นางสาวสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าแบบอิสระซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของมูลนิธิบ้านสมานใจ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และรองศาสตราจารย์ ดร.นันทณี เสถียรศักดิ์พงศ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

สายวิชาการศึกษาพิเศษ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างดียิ่ง ที่จะให้ข้อเสนอแนะและเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต)
 ประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ที่ ศธ ๖๓๙๓(๑๕)๑๑/๔๖๔

สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสามหลัง

ด้วย นางสาวสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าแบบอิสระซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตร เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของมูลนิธิบ้านสมานใจ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และรองศาสตราจารย์ ดร.นันทณี เสถียรศักดิ์พงศ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

นักศึกษามีความประสงค์จะขอเชิญ นางชุติมา กันทวีชัย บุคลากรในสังกัดของท่าน ซึ่งมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เป็นอย่างดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต)
ประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

สายวิชาการศึกษาพิเศษ

โทรฯ ๐๕๓-๙๔๔๒๒๐

ที่ ศธ ๖๓๙๓(๑๕)๑๑/๕๖๙

สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ด้วย นางสาวสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าแบบอิสระซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตร เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของมูลนิธิบ้านสมานใจ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และ รองศาสตราจารย์ ดร.นันทณี เสถียรศักดิ์พงศ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

นักศึกษามีความประสงค์จะขอเชิญ นางสาวปวีณา วิจิตรภรณ์ บุคลากรในสังกัดของท่าน ซึ่งมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างดียิ่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้ ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต)
ประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

สายวิชาการศึกษาพิเศษ

โทรฯ ๐๕๓-๙๔๔๒๒๒

ศธ ๖๓๙๓(๑๕)๑๑/๔๓๐

สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ประธานมูลนิธิบ้านสมานใจ

ด้วยนางสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สายวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าแบบอิสระซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของมูลนิธิบ้านสมานใจ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ แสง-ชูโต เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และรองศาสตราจารย์ ดร.นันทณี เสถียรศักดิ์พงศ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาได้รับความข้อมูลที่ถูกต้อง สายวิชาการศึกษาพิเศษจึงอนุญาตให้นางสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ สัมภาษณ์ท่านเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของมูลนิธิบ้านสมานใจ ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขออนุญาตให้นักศึกษานันทิกภาพ เสียงในวันสัมภาษณ์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร ทองสุคติ)

หัวหน้าสายวิชาการศึกษาพิเศษ

สายวิชาการศึกษาพิเศษ

โทรฯ ๐๕๓-๙๔๔๒๒๒

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นางสุทธิรัตน์ ลักษณะสุทธิ

วัน เดือน ปีเกิด 25 มิถุนายน 2520

ประวัติการศึกษา

- 2532 ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
- 2535 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีชัยภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
- 2538 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
- 2542 การศึกษาบัณฑิต (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ประสบการณ์การทำงาน

- 2543 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านหัวขุ อำเภอแม่แจ่ม
จังหวัดเชียงใหม่
- 2546 อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนบ้านนางแดด อำเภอหนองบัวแดง
จังหวัดชัยภูมิ
- 2549 ครู โรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่
- 2554 ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

